

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 ลักษณะและวิัฒนาการของกฎหมายระหว่างประเทศในระบบ ระหว่างประเทศ	1
1.1 วิัฒนาการและโครงสร้างของสังคมระหว่างประเทศกับ กฎหมายระหว่างประเทศ	4
1.2 กฎหมายระหว่างประเทศกับกระบวนการนิติบัญญัติหรือการสร้างกฎหมาย	16
1.3 สภาพบังคับและประสิทธิภาพของกฎหมายระหว่างประเทศ	18
1.4 บทบาทของกฎหมายระหว่างประเทศกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	20
บทที่ 2 แหล่งกำเนิดหรือที่มาของกฎหมายระหว่างประเทศ	22
1. มาตรา 38 แห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ	22
1.1 แหล่งกำเนิดหรือที่มาของกฎหมายระหว่างประเทศในด้านรูปแบบ และในด้านเนื้อหา	25
1.2 แหล่งกำเนิดหรือที่มาของกฎหมายระหว่างประเทศในด้านเนื้อหา และในด้านที่เป็นหลักฐาน	26
2. สนธิสัญญา	27
3. กฎหมายจารดประเทศในระหว่างประเทศ	31
3.1 ยุคประกอบของกฎหมายจารีตประเทศในระหว่างประเทศ	32
3.1.1 ทางปฏิบัติของรัฐ	33
3.1.1.1 ทางปฏิบัติที่เข้า ฯ กันอย่างสม่ำเสมอ	33
3.1.1.2 ทางปฏิบัติที่เป็นการทั่วไป	34
3.1.1.3 ระยะเวลาของการปฏิบัติ	37
3.1.2 ความเชื่อว่าทางปฏิบัตินั้นเป็นพันธกรณีทางกฎหมาย	37
4. หลักกฎหมายทั่วไป	39
4.1 กฎหมายที่มีอยู่ร่วมกันในทุกระบบทกฎหมาย	40

4.2 แนวความคิดตามกฎหมายแห่งชาติในด้านสารบัญญัติ	40
4.3 หลักแห่งความเที่ยงธรรม	41
5. คำตัดสินของศาล	42
6. หลักคำสอนของผู้เชี่ยวชาญกฎหมายระหว่างประเทศ	46
7. แหล่งกำเนิดหรือที่มาของกฎหมายระหว่างประเทศที่มีได้บัญญัติไว้ใน ธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ	47
7.1 การกระทำฝ่ายเดียวของรัฐ	47
7.2 การกระทำฝ่ายเดียวขององค์กรระหว่างประเทศ	48
บทที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศกับกฎหมายภายใน	52
1. ทฤษฎีว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศ กับกฎหมายภายใน	52
1.1 ทฤษฎีเอกนิยม	53
1.2 ทฤษฎีทวนนิยม	54
2. หลักเกณฑ์และทางปฏิบัติของประเทศไทยเกี่ยวกับการนำกฎหมาย ระหว่างประเทศมาใช้บังคับ	55
2.1 หลักเกณฑ์และทางปฏิบัติของประเทศไทยเกี่ยวกับการนำเสนอชนิดสัญญา มาใช้บังคับ	55
2.2 หลักเกณฑ์และทางปฏิบัติของประเทศไทยในการนำกฎหมาย มาใช้บังคับ	64
บทที่ 4 บุคคลในกฎหมายระหว่างประเทศ	66
1. แนวคิดเกี่ยวกับสภาพบุคคลในกฎหมายระหว่างประเทศ	66
2. บุคคลในกฎหมายระหว่างประเทศ	67
2.1 รัฐ	67
2.1.1 กำเนิดของรัฐ	67

หน้า	
๒๘	2.1.1.1 รัฐต้องมีดินแดนที่แน่นอน 68
๔๘	2.1.1.2 รัฐต้องมีประชากรหรือจำนวนประชาชนพลเมืองถาวร 69
๕๘	2.1.1.3 รัฐต้องมีรัฐบาล 70
๖๘	2.1.1.4 รัฐต้องมีความสามารถที่จะเข้าสู่ความสัมพันธ์กับรัฐอื่น 70
๗๘	2.1.2 การรับรองรัฐและการรับรองรัฐบาล 71
๘๘	2.1.2.1 การรับรองรัฐ 71
๙๘	(1) ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรองรัฐ 71
๑๐๘	(2) วิธีการรับรองรัฐ 75
๑๑๘	(3) การรับรองร่วมกัน 76
๑๒๘	(4) ผลของการรับรองรัฐในกฎหมายระหว่างประเทศ 77
๑๓๘	2.1.2.2 การรับรองรัฐบาล 78
๑๔๘	(1) หลักการว่าด้วยสิทธิพิเศษของรัฐบาล 78
๑๕๘	(2) หลักการว่าด้วยความชอบธรรม 78
๑๖๘	(3) แนวทางการรับรองรัฐบาลแบบอัตโนมัติ 79
๑๗๘	2.1.3 สิทธิและหน้าที่ของรัฐ 80
๑๘๘	2.1.3.1 สิทธิขั้นพื้นฐานของรัฐ 80
๑๙๘	2.1.3.1.1 สิทธิในเอกสารซอชิปไตย 80
๒๐๘	(1) สิทธิในเอกสารซอชิปไตยภายใน 80
๒๑๘	(2) สิทธิในเอกสารซอชิปไตยภายนอก 80
๒๒๘	2.1.3.1.2 สิทธิแห่งความเสมอภาคของรัฐ 80
๒๓๘	(1) หลักการไม่เลือกปฏิบัติ 81
๒๔๘	(2) หลักการต่างตอบแทน 81

2.1.3.2 หน้าที่ขั้นพื้นฐานของรัฐ.....	82
2.1.4 การสืบทอดของรัฐ.....	84
2.1.4.1 การสืบทอดของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับสนธิสัญญา.....	85
2.1.4.1.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการสืบทอดของรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวกับสนธิสัญญา	85
(1) หลักทั่วไป	85
(2) สนธิสัญญาที่กำหนดเขตแดนและสนธิสัญญาที่ก่อตั้ง ^{ระบบของดินแดน}	86
ก. สนธิสัญญาที่กำหนดเขตแดน	86
ข. สนธิสัญญาที่ก่อตั้งระบบของดินแดน	87
1) ระบบความวิสัยถาวรหักพันเพียงกลุ่ม ^{รัฐหนึ่งเท่านั้น}	88
2) ระบบภาวะคล้ายพุกพันนานาประเทศ	88
2.1.4.1.2 ผลของงานสืบทอดของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับ ^{สนธิสัญญาในรูปแบบต่าง ๆ}	88
(1) รัฐที่ได้รับเอกสารใหม่	88
(2) การรวมตัวเข้าเป็นสหพันธรัฐ	89
(3) การแยกรัฐ	90
2.1.4.2 การสืบทอดของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ^{บรรณาสารและหนี้สินของรัฐ}	90
2.1.4.2.1 กรณีรัฐที่ได้รับเอกสารใหม่	91
2.1.4.2.2 กรณีการรวมรัฐ	93
2.1.4.2.3 กรณีการแยกดินแดนบางส่วนของรัฐหนึ่ง ^{ออกเป็นอิกรัฐหนึ่ง}	93

หน้า

2.1.4.2.4 กรณีการยุบรัฐ	95
2.2 องค์กรระหว่างประเทศ	97
2.3 ปัจเจกชน	102
บทที่ 5 การได้มาซึ่งดินแดนของรัฐ	105
1. การได้มาซึ่งดินแดนโดยการใช้อำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน	105
1.1 การได้มาซึ่งดินแดนโดยการครอบครอง	105
1.2 การได้มาซึ่งดินแดนโดยการครอบครองปรบปักษ์ หรือการได้มาโดยอาชญากรรม	106
2. การได้มาซึ่งดินแดนโดยการคันபบ	109
3. การได้มาซึ่งดินแดนเนื่องจากการเพิ่มพูนหรือการออกเงยขึ้นของแผ่นดิน	110
4. การได้มาซึ่งดินแดนจากการยกให้จากรัฐอื่นและโดยสนธิสัญญา	110
5. การได้มาซึ่งดินแดนโดยการซื้อกำลัง – การหมนนะ	111
6. การได้มาซึ่งดินแดนของรัฐโดยใช้หลักการยอมรับโดยนิ่งเฉยหรือการ ยอมรับโดยไม่มีข้อโต้แย้งและการถูกตัดบทหรือหลักกฎหมายปิดปาก	113
7. การได้มาซึ่งดินแดนของรัฐโดยคำตัดสินของศาล	114
8. การได้มาซึ่งดินแดนของรัฐตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่เรียกว่า <i>Uti Possidetis</i>	115
9. การได้มาซึ่งดินแดนของรัฐโดยหลักการทำหนดใจตนเอง	117
บทที่ 6 เขตอำนาจแห่งรัฐ	120
1. หลักทั่วไปของเขตอำนาจรัฐ	120
2. มูลฐานของเขตอำนาจรัฐ	122
2.1 เขตอำนาจรัฐเหนือดินแดน	124
2.1.1 เขตอำนาจรัฐเหนือดินแดนตามภาวะวิถัย	125

2.1.2 เขตอำนาจเจริญเหนืออินเดนตามอัตราร้อยละ	125
2.2 เขตอำนาจเจริญตามหลักสัญชาติ	128
2.2.1 การใช้เขตอำนาจเจริญตามหลักสัญชาติ : กรณีบุคคลธรรมดा	129
2.2.2 การใช้เขตอำนาจเจริญตามหลักสัญชาติ : กรณีนิติบุคคล	131
2.2.3 การใช้เขตอำนาจเจริญตามหลักสัญชาติ : กรณีของเรือ อากาศยานหรืออากาศยาน	133
2.3 เขตอำนาจเจริญตามหลักป้องกัน	136
2.4 เขตอำนาจเจริญตามหลักผู้ถูกกระทำ	139
2.5 เขตอำนาจเจริญตามหลักสามาถ	143
บทที่ 7 กฎหมายสนธิสัญญา	148
1. วิัฒนาการและหลักการพื้นฐานเบื้องต้นกับกฎหมายสนธิสัญญา	149
ก. หลักความยินยอมโดยอิสระ	149
ข. หลักสัญญาต้องเป็นสัญญา	150
ค. หลักสุจริต	151
2. ขอบเขตของอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969	152
3. คำนิยามของสนธิสัญญาตามอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วย กฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969	154
3.1 สนธิสัญญาต้องเป็นความตกลงระหว่างประเทศ	154
3.2 สนธิสัญญาต้องกระทำโดยคู่ภาคีซึ่งเป็นรัฐ	154
3.3 สนธิสัญญาเป็นความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นลายลักษณ์อักษร	155
3.4 สนธิสัญญาที่กระทำขึ้นต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่าง ประเทศ	156
4. ประเภทของสนธิสัญญา	158

หน้า

4.1 การจัดประเภทโดยถือหลักภาคีของสนธิสัญญา	158
4.2 การจัดประเภทโดยถือหลักแบบของสนธิสัญญา	158
4.3 การจัดประเภทโดยถือหลักวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญา	158
4.4 การจัดประเภทโดยถือหลักสารัตถะของสนธิสัญญา	159
5. คำศัพท์เฉพาะที่ใช้เรียกสนธิสัญญา	160
6. กระบวนการทำสนธิสัญญา	162
6.1 การเจรจาและผู้มีอำนาจในการทำสนธิสัญญา	162
6.2 การรับเอกสารบทแห่งสนธิสัญญา	164
6.3 การรับรองความถูกต้องแท้จริงของตัวบทสนธิสัญญา	165
6.4 การแสดงความยินยอมเพื่อผูกพันตามสนธิสัญญา	166
6.4.1 การแสดงความยินยอมเพื่อผูกพันตามสนธิสัญญา โดยการลงนาม	166
6.4.2 การแสดงความยินยอมเพื่อผูกพันตามสนธิสัญญา โดยการแลกเปลี่ยนตราสารที่ก่อให้เกิดสนธิสัญญา	167
6.4.3 การแสดงความยินยอมเพื่อผูกพันตามสนธิสัญญา โดยการนำสัตยาบัน การยอมรับหรือการให้ความเห็นชอบ	167
6.4.4 การแสดงความยินยอมเพื่อผูกพันตามสนธิสัญญา โดยการภาคราชานุวัติ	168
6.5 ข้อสงวนในสนธิสัญญา	169
6.5.1 การตั้งข้อสงวนในสนธิสัญญา	170
6.5.2 การยอมรับและการคัดค้านข้อสงวน	171
6.5.3 ผลกระทบกฎหมายของข้อสงวนและของ การคัดค้านข้อสงวน	173
6.5.4 การถอนข้อสงวนและการถอนการคัดค้านข้อสงวน	175

6.5.5 กระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับการตั้งข้อสงวน	176
6.6 การมีผลให้บังคับของสนธิสัญญา	171
6.7 การปฏิบัติตาม การปรับใช้และการตีความสนธิสัญญา	178
6.7.1 การปฏิบัติตามสนธิสัญญา	178
6.7.2 การปรับใช้สนธิสัญญา	178
6.7.3 การตีความสนธิสัญญา	179
6.7.3.1 หลักที่ว่าเป็นการตีความสนธิสัญญา	179
(1) แนวคิดตามหลักการตีความสนธิสัญญาตามด้วยบทหรือตามตัวอักษร	179
(2) หลักการตีความสนธิสัญญาตามเจตนาของภาคีแห่งสนธิสัญญา	180
(3) หลักการตีความสนธิสัญญาตามวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของสนธิสัญญา	180
(4) หลักการตีความสนธิสัญญาตามหลักความมีประสิทธิผล	180
6.7.3.2 วิธีการเสริมในตีความสนธิสัญญา	183
6.8 สนธิสัญญาและรัฐธรรมนูญ	183
6.9 การแก้ไขเพิ่มเติมและแก้ไขเปลี่ยนแปลงสนธิสัญญา	186
6.10 ความไม่สงบเรื่อง การลุกเรียกเลิกและการระงับการใช้บังคับสนธิสัญญา	189
6.10.1 ความไม่สงบเรื่องของสนธิสัญญา	189
6.10.1.1 การฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายภายในของรัฐ เกี่ยวกับเรื่องความสามารถของผู้แทนรัฐในการให้ความยินยอมของรัฐเพื่อผูกพันตามสนธิสัญญา	189

6.10.1.2 ข้อจำกัดอำนาจของผู้แทนรัฐในการให้ความยินยอมเพื่อผูกพันตามสนธิสัญญา	190
6.10.1.3 ความผิดพลาดหรือความสำคัญผิด	191
6.10.1.4 กลฉ้อนล	193
6.10.1.5 การประพฤติไม่ชอบของผู้แทนของรัฐ	193
6.10.1.6 การข่มขู่หรือบังคับผู้แทนของรัฐ	193
6.10.1.7 การข่มขู่หรือบีบบังคับรัฐโดยการคุกคามหรือการใช้กำลัง	194
6.10.1.8 สนธิสัญญาซึ่งขัดต่อ <i>Jus Cogens</i>	195
6.10.2 การยกเลิกหรือการสิ้นสุดและการระงับการใช้บังคับของสนธิสัญญา	197
(1) การระงับการใช้บังคับสนธิสัญญาโดยบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญาหรือโดยความยินยอมของรัฐภาคีทั้งปวง	198
(2) การระงับการใช้บังคับสนธิสัญญาพหุภาคีโดยความตกลงระหว่างรัฐภาคีบางรัฐ	198
(3) การสิ้นสุดแห่งสนธิสัญญาหรือการระงับการใช้บังคับสนธิสัญญาที่แสดงนัยโดยการทำสนธิสัญญาอีกฉบับหนึ่งขึ้นภายหลัง	199
(4) การสิ้นสุดแห่งสนธิสัญญาหรือการระงับการใช้บังคับสนธิสัญญาอันเป็นผลมาจากการละเมิดสนธิสัญญา	199
(5) การพ้นวิสัยในการปฏิบัติตามสนธิสัญญา	203
(6) การเปลี่ยนแปลงไปอย่างสำคัญยิ่งของสถานการณ์	204
(7) การสิ้นสุดของสนธิสัญญาหรือการถอนตัวจากสนธิสัญญาตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานั้นหรือโดยความยินยอมของรัฐภาคีแห่งสนธิสัญญา	207

(8) การเกิดขึ้นใหม่ของหลักเกณฑ์แห่งกฎหมายระหว่างประเทศที่นำไปที่เป็นกฎหมายเด็ดขาด	208
6.10.3 วิธีการดำเนินการเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์, การสิ้นสุดหรือยกเลิก, การถอนตัวหรือการระงับการใช้บังคับสนธิสัญญา	208
6.10.4 ผลของความไม่สมบูรณ์ การสิ้นสุดหรือการระงับการใช้บังคับสนธิสัญญา	212
6.10.4.1 ผลของความไม่ของสนธิสัญญา	213
6.10.4.2 ผลของการสิ้นสุดหรือยกเลิกสนธิสัญญา	214
6.10.4.3 ผลของการระงับการใช้บังคับสนธิสัญญา	214
6.10.4.4 ผลของสนธิสัญญาซึ่งตกเป็นไม่มีผลเพราะขัดต่อกฎหมายเด็ดขาด	215
บทที่ 8 กฎหมายทะเล	217
1. วิัฒนาการของกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยกฎหมายทะเล	218
2. ที่มาของกฎหมายทะเล	226
2.1 อนุสัญญาเจนิวาว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1958	226
2.2 อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1989	227
2.3 กฎหมายเจริญประเพณีระหว่างประเทศ สนธิสัญญาทวิภาคีและสนธิสัญญาพหุภาคีอื่น ๆ	228
3. เอกทางทะเล	230
3.1 งานน้ำภายใน	236
3.1.1 ความหมายของน่านน้ำภายใน	236
3.1.2 สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำภายใน	236
3.2 ทะเลอาณาเขต	236
3.2.1 ข้อกำหนดในทะเลอาณาเขต	237

3.2.2 สิทธิของรัฐอื่นในประเทศไทยฯ :	
การใช้สิทธิในการผ่านโดยสุจริต	237
3.2.3 สิทธิของรัฐชายฝั่ง	239
3.2.4 หน้าที่ของเรือต่างชาติขณะที่ใช้สิทธิในการผ่านโดยสุจริต	241
3.2.5 หน้าที่ของรัฐชายฝั่ง	241
3.2.6 เอกำเนิดของรัฐชายฝั่งเหนือภาระทำงานเรือต่างชาติที่เป็นเรือพาณิชย์หรือเรือของรัฐบาลที่ใช้เพื่อการพาณิชย์	242
3.2.7 การผ่านโดยสุจริตในประเทศไทยฯ หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือรบและเรืออื่นของรัฐบาลที่มิได้ใช้เพื่อการพาณิชย์	243
3.3 เขตต่อเนื่อง	244
3.3.1 ขอบเขตของเขตต่อเนื่อง	244
3.3.2 เอกำเนิดของรัฐชายฝั่งเหนือเขตต่อเนื่อง	244
3.3.3 การกำหนดความกว้างของเขตต่อเนื่องของประเทศไทย	245
3.4 เขตเศรษฐกิจเฉพาะ	245
3.4.1 จุดกำเนิดและพัฒนาการของแนวความคิดเรื่องเขตเศรษฐกิจเฉพาะ	245
3.4.2 ความกว้างของเขตเศรษฐกิจเฉพาะ	246
3.4.3 ลักษณะทางกฎหมายของเขตเศรษฐกิจเฉพาะ	246
3.4.4 สิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่นในเขตเศรษฐกิจเฉพาะ	249
3.4.5 การกำหนดขอบเขตของเขตเศรษฐกิจเฉพาะระหว่างรัฐที่มิชายฝั่งทะเลตรงข้ามหรือประชิดกัน	251
3.4.6 การบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับของรัฐชายฝั่งในเขตเศรษฐกิจเฉพาะ	253
3.5 ไฟล์ทวีป	254

3.5.1 ความหมาย ลักษณะและความสำคัญของไฟล์ทวีป	254
3.5.2 แนวความคิดและวิวัฒนาการของไฟล์ทวีป	254
3.5.3 สิทธิของรัฐชาติผู้เงื่อนไขไฟล์ทวีป	255
3.5.4 สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำและห้วงอากาศ เหนือไฟล์ทวีปและสิทธิและเสรีภาพของรัฐฯใน	256
3.5.5 การกำหนดขอบเขตของไฟล์ทวีป	257
3.5.5.1 การกำหนดขอบเขตของไฟล์ทวีป ที่ทดสอบออกไปสู่ทะเลของรัฐชาติผู้	257
3.5.5.2 การกำหนดขอบเขตของไฟล์ทวีป ระหว่างรัฐที่มีผู้ทะเลต่างข้างหรือประชิดดัน	258
3.6 ซ่องแคบระหว่างประเทศ	263
3.7 รัฐหมู่เกาะ	265
3.7.1 ความหมายของรัฐหมู่เกาะ	265
3.7.2 เค้นฐานหมู่เกาะ	265
3.7.3 สถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำหมู่เกาะ ห้วงอากาศ เหนือน่านน้ำหมู่เกาะและพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน ของน่านน้ำนั้น	266
3.7.4 สิทธิการผ่านน่านน้ำหมู่เกาะ	266
3.7.4.1 สิทธิการผ่านช่องทางทะเลหมู่เกาะ	267
3.7.4.2 สิทธิการผ่านโดยสุจริต	268
3.8 ทะเลหลวง	268
3.8.1 บทบัญญัติทั่วไป	268
3.8.2 การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง	272
3.9 บริเวณพื้นที่	274

หน้า

๔๑๘ 4. ลักษณะภูมิสังฐานต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในทะเล	277
๔๒๙ 5. การระงับข้อพิพาทภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982	280
๕.1 หลักการและโครงสร้างพื้นฐานของกระบวนการระงับข้อพิพาทด้วย อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982	280
๕.2 วิธีดำเนินการภาคบังคับซึ่งมีการวินิจฉัยที่มีผลบังคับ	286
บทที่ ๙ กฎหมายว่าด้วยความสัมพันธ์ทางการทูตและกงสุลและความคุ้มกัน ของรัฐ	293
1. กฎหมายว่าด้วยความสัมพันธ์ทางการทูต	293
1.1 วิัฒนาการของกฎหมายการทูต	293
1.2 การแบ่งประเภทคนผู้แทนทางการทูต	294
1.3 การเข้าดำรงตำแหน่งของผู้แทนทางการทูต	297
1.4 การสั่นสุดของการดำรงตำแหน่งผู้แทนทางการทูต	299
1.5 หน้าที่ของผู้แทนทางการทูต	301
1.6 เอกสิทธิ์และความคุ้มกันของผู้แทนทางการทูต	304
1.6.1 ความหมายของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต	304
1.6.2 ทฤษฎีเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต	304
1.6.3 ขอบเขตของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต	306
1.7 เครื่องไฟในการสื่อสารมานาคม	314
2. กฎหมายว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล	315
2.1 วิัฒนาการของกฎหมายว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล	315
2.2 การแบ่งประเภทของกงสุล	315
2.3 สถานที่ทำการกงสุล	316

2.4 การแต่งตั้งและการสื้นสุดของการดำรงตำแหน่งหน้าที่ทางกงสุล	317
2.5 เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล	321
2.5.1 เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเกี่ยวกับสถานที่ทางกงสุล	321
2.5.2 เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเกี่ยวกับบุคคลในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล	324
2.6 การเริ่มต้นและการสื้นสุดของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล	328
2.7 เสรีภาพในการสื่อสาร	330
2.8 การสื่อสารและการติดต่อกับคนชาติของรัฐผู้สัมภาระ	331
2.9 หน้าที่กงสุล	333
3 ความคุ้มกันของรัฐ	334
3.1 แนวความคิดและหลักเกณฑ์เรื่องความคุ้มกันของรัฐ	334
3.2 วิัฒนาการของแนวความคิดและหลักเกณฑ์เรื่องความคุ้มกันของรัฐ	336
3.3 หลักความคุ้มกันของรัฐตามกฎหมายภายในรัฐต่าง ๆ	337
3.4 หลักความคุ้มกันของรัฐตามกฎหมายระหว่างประเทศ : อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความคุ้มกันของรัฐและทรัพย์สิน ของรัฐจากเขตอำนาจศาล ค.ศ. 2004	338
3.4.1 ขอบเขตของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยความคุ้มกัน ของรัฐและทรัพย์สินของรัฐจากเขตอำนาจศาล ค.ศ. 2004	339
3.4.2 หลักเกณฑ์ที่ไว้ไปเกี่ยวกับความคุ้มกันของรัฐตามอนุสัญญา สหประชาชาติว่าด้วยความคุ้มกันของรัฐและทรัพย์สินของ รัฐจากเขตอำนาจศาล ค.ศ. 2004	342
3.5 หลักความคุ้มกันของรัฐกับการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ	347
บทที่ 10 ความรับผิดชอบของรัฐ	350
ส่วนที่ 1 ความรับผิดชอบของรัฐอันเกิดจากการกระทำการใดๆ ในทาง ระหว่างประเทศ	353

หน้า

1. การกระทำความผิดของรัฐในทางระหว่างประเทศ	353
1.1 หลักที่ว่าไปว่าด้วยการกระทำความผิดของรัฐในทางระหว่างประเทศ	353
1.2 การกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่ถือว่าเป็นการกระทำของรัฐ	354
1.2.1 การกระทำหรือการละเว้นการกระทำขององค์กรของรัฐ	335
1.2.2 การกระทำหรือการละเว้นการกระทำของเอกชน	335
1.2.3 การกระทำหรือการละเว้นการกระทำของชนกลุ่มน้อย ต่อด้านอำนาจผู้ปกครองรัฐหรือพม่าปฏิบูรณ์	337
1.2.4 การกระทำหรือการละเว้นการกระทำการกระทำการ ของรัฐอื่น	358
1.3 การละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศของรัฐ	359
1.4 พฤติกรรมหรือสภาวะการณ์ใดๆ ถือว่าการกระทำของรัฐไม่เป็น ^{ความผิด} ในทางระหว่างประเทศ	362
1.4.1 ความยินยอม	363
1.4.2 มาตรการตอบโต้ในการเมืองการกระทำความผิด ในทางระหว่างประเทศ	363
1.4.3 การป้องกันตนเอง	365
1.4.4 เหตุสุดวิสัย	366
1.4.5 ทางภัย	367
1.4.6 ความจำเป็น	368
2. ผลงานกฎหมายที่ตามมาจากการกระทำความผิดในทางระหว่างประเทศ	369
2.1 การเยียวยาหรือการชดใช้ค่าเสียหาย	370
(1) การชดใช้ค่าเสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมอย่างสมบูรณ์	371
(2) การชดใช้ค่าเสียหายโดยการทำให้เกิดความพึงพอใจ แก่รัฐที่ได้รับความเสียหาย	371

การชดใช้ค่าเสียหายเป็นจำนวนเงิน	373
2.2 รัฐที่ต้องรับผิดชอบนั้นยังคงมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตาม พันธกรณีที่ตนได้ทำการละเมิดอยู่ต่อไป	374
2.3 รัฐที่ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำความผิดในทางระหว่าง ประเทศนั้นยังคงมีหน้าที่ที่ต้องยุติการกระทำความผิดนั้น และต้องให้ความเชื่อมั่นและหลักประกันว่าจะ ไม่กระทำการความผิดนั้นซ้ำอีก	374
2.4 ผลโดยเฉพาะของความรับผิดชอบของรัฐ	374
3. การดำเนินการให้รัฐต้องรับผิดชอบในทางระหว่างประเทศ	375
3.1 การเรียกร้องให้รัฐต้องรับผิดชอบ	375
3.1.1 รัฐผู้มีสิทธิยกร้องความรับผิดชอบของรัฐขึ้นกล่าวอ้าง	375
3.1.2 วิธีการหรือวุฒิแบบในการเรียกร้องให้รัฐต้องรับผิดชอบ	377
3.1.3 มาตรการและเงื่อนไขการเรียกร้องให้รับผิดชอบ ระหว่างประเทศในกรณีที่ออกชนชีงเป็นคนชาติของ รัฐได้รับความเสียหาย	377
3.1.4 กรณีที่รัฐเดินลิขิทธิในการเรียกร้องให้รัฐอื่นต้อง ^{รับผิดชอบในทางระหว่างประเทศ}	379
ส่วนที่ 2 การปฏิบัติต่อคนต่างด้าว	380
1. การปฏิบัติต่อคนต่างด้าวอย่างไม่เหมาะสมที่ก่อให้เกิดความรับผิดชอบ	380
2. มาตรฐานการปฏิบัติต่อคนต่างด้าว	381
3. มาตรการและเงื่อนไขการเรียกร้องให้รับผิดชอบระหว่างประเทศในกรณี ที่ออกชนชีงเป็นคนชาติของรัฐได้รับความเสียหาย	383
3.1 ผู้ได้รับความเสียหายที่เป็นเอกชนจะต้องมีความสัมพันธ์ทาง กฎหมายกับรัฐที่จะดำเนินมาตรการคุ้มครองทางการทูต	384
(1) กรณีบุคคลธรรมดा	384

(2) กรณีนิติบุคคล	388
3.2 หลักการกำหนดหนทางการเยียวยาที่จะได้มาซึ่งข้อเรียกร้องตาม กระบวนการวิธีที่กำหนดไว้ตามกฎหมายภายใน	392
บทที่ 11 การระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศโดยสันติวิธี	396
1. ข้อพิจารณาเบื้องต้น : ความหมายและลักษณะของ “ข้อพิพาท” พันธกรณี ที่ไว้ในกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีและวิธีการในการระงับข้อพิพาทอย่างสันติ	396
2. การระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศทางการเมืองหรือทางการค้า	398
2.1 การเจรจา	399
2.2 การจัดการเจรจา	399
2.3 การไกล่เกลี่ย	401
2.4 การสืบสวนหาข้อเท็จจริง	402
2.5 การประเมินปัจจัย	404
3. การระงับข้อพิพาททางการค้า	405
3.1 การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ	405
3.1.1 ความหมาย หลักพื้นฐานและวิัฒนาการของการ อนุญาโตตุลาการ	405
3.1.2 รูปแบบของอนุญาโตตุลาการ	408
3.1.3 การคัดเลือกและการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ	412
3.1.4 ขอบเขตอำนาจของอนุญาโตตุลาการ	413
3.1.5 หลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการตัดสินคดี	414
3.1.6 ผลของคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ	416
3.2 การระงับข้อพิพาทโดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ	418
3.2.1 องค์ประกอบของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ	420

3.2.2 เขตอำนาจของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ	422
3.2.2.1 เขตอำนาจของศาลเหนือคดีหรือข้อพิพาทระหว่างรัฐ	422
3.2.2.2 เขตอำนาจในการให้ความคิดเห็นเชิงปรึกษา	429
3.2.3 หลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาในศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ	431
3.2.3.1 การคัดค้านเบื้องต้น	431
3.2.3.2 การเข้าไปในคดีของรัฐฝ่ายที่สาม	432
3.2.3.3 การไม่มาปรากฏตัวต่อหน้าศาล	434
3.2.3.4 มาตราการคุ้มครองข่าวคราว	434
3.2.3.5 การขอให้หนาหนานคำพิพากษา	438
3.2.3.6 การตีความคำพิพากษา	440
3.2.4 ผลของคำพิพากษาและความคิดเห็นเชิงปรึกษาของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ	444
4. การระงับข้อพิพาทโดยองค์กรระหว่างประเทศ	444
บทที่ 12 การใช้กำลัง	446
1. วิัฒนาการและพัฒนาการในทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการใช้กำลังฝ่ายเดียว	447
2. การใช้กำลังฝ่ายเดียวของรัฐ	449
2.1 หลักทั่วไปว่าด้วยการห้ามการใช้กำลังฝ่ายเดียวเดียวของรัฐในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	449
2.2 การใช้สิทธิป้องกันตนเอง	453
2.3 การใช้กำลังในกรณีอื่น ๆ	461

สารบัญ

น้ำหน้า	
2.3.1 Reprisal	461
2.3.2 การใช้กำลังและการพิทักษ์คนชาติในต่างประเทศ	462
2.3.3 การใช้กำลังและการเข้าแทรกแซงเพื่อมนุษยธรรม	463
3. การใช้กำลังโดยองค์กรระหว่างประเทศ :		
การใช้กำลังร่วมกันหรือความมั่นคงร่วมกัน	465
บรรณานุกรม	476
ภาคผนวก	491
MLR	
NLR	
NYL	
CDIL	
PCA	
PCIJ	
ROAD	
RIAA	
UKC	
UNCIS	
UNDCP	
UNDP	
UNFCCC	
UNHCR	
UNISDR	
UNODC	
UNTS	
USC	